

Beje február 7. 1848.

Édes barátságom! jót megváratoztassál válaszóddal
 az igaz, hanem még is megbéreltel veled minthogy
 jó hosszú levéllet önvendérsenél meg. Soraid végén
 lehesenlen vola fájdalomom el nem csodálkoznom,
 s enged meg hogy most csak erre válaszoljak, más,
 korra hagyva a többi.

Júd: hogy Petőfi van emberek könyerit
 meglehet, sőt hírvagy. Hírvagy az alacsony vagalmat,
 jól mellyet ráni fogalmat, mellyetül tellem is ajram
 mi sem tud; de gondolt barátságom hogy igen fogom
 megamam mosmi, nem engedérsz egy hírvagy fájdal,
 mas hírvagy: hogy én ki Petőfit eresz elmon-
 dom az: hogy még ilyen magyar költő nem született,
 abból mosmam megamam: hogy én hírvagy nem bees,
 merlem. az éles es világ es alacsonyágát megfogom,
 rányor hallossam már ráni fogammi az, miret innyen
 sem álmodtam. Er norem nem újság! Hanem hogy
Petőfi ers hírvagy: az már újság!

Téjébe vese valaki: hogy én fussammi ara-
 vor vele. nem érsen! én fusmi arant magam,
fussammi jentinel. Aramban ha aron igt ereres, hogy
 minnyig jötbas is töreleseresobles arant adni; ha aron
 gyönyörű dolgokha, miret Petőfi in hasonlvi igt erzen
 csineihü; fussammi: úgy igen is fussammi, nem csak
Petőfinel, hanem mindarorral hírvagy csak egyenlen ves,
 Leis is népnek lássam élelemben. - Már magat eren
fussammi etmijei, aljasság csinalha, és garság ragas,
 fossa ráni. -

Megmondam én mi a fussammi: Sárosvy kei
nívér vrimü daralyás felolvasván valakot, ers vesé
 utána: errel magd leüvint nekany Petőfi. es a
fussammi. En ehker nem érsen.

Arrei mi beza Petöfinet ararmifale fussarovat?
ha rigy fut hogy elen öies, car nyresig ar egernek,
ha hata meges marad: var mosolyghas a harralan
evrodün.

Igyei mondan: nem maganrol rotol.

Barasom! nincs ar ivodalomban vagy orszagban
ember, ki Petöfi endemisi ~~aly~~ a maga keljessigeben,
jobban melanyolja minis eu, es arn ke is mondja;
a gancsnat egyetlen egy feyyene sem huranit ki ellene
a nelkül, hogy eu csapas nelkül hagyjam; ei laud, mosi
abbol cell tirsistornam: hogy eu o nem beesmerlem!
nyomonul alavaló vilig!

Mitän Petöfi nálem vol, egy zomrod helyen egy
nyitastorn, egy orveslu alalud i sudra dologban: sar,
isa zenesejenet Kossuth ha velem egy lapba ihas;
arota van havor ei haboni e mondai feles; barasom
ar elleusabors egyedul rejorem, ei 100 for elmondam: olgan
ember minis k. minden 90 eobu gyilekerit, de olgan minis
P. 300 alatt sem, de hampor zolot eu egy o vilu, hogy
zemebe pimitas nelkül lehesen volna arn elmondanom!
ei mig; laud mi a juralom!

Ki arn allija hogy eu Petöfi endemiu alól
kirethirem: salacsony ragalmarió!

Faj neren vejesleuül, hogy muiraini usud
emleréböl tudhasni Petöfi: hogy fi. manai nem ves,
senydrühböl issam; hircu a varban i mondan neri:
Halbgard. car mint fogram eu fel manai! s o mondi
no neren ne mond! Megvallom hogy is a laudis
igarsagrolansiga irauyomban jobban faj, minis ragal,
maroim ugarasa.

Janus! hai nem gyönyörü helyre - e ei:
ülöl fatufi maganyomban, missem sudra a fovars
Zajarov, Petöfinet egy hajzalai sem bannu, s egy.

Get vas ara tall hallanom; hogy ei ere meg ara
legem. Iriny gyönyörű állapot!

En nem vagyok erőse: vala festinet;
Petöfinel magával Murajcót majd Bejig vitérsen
János visere feles, meggyörödésen zseis; kimondtam
eddig; ei hi is fogom nem vas Petöfi de a hűr
mánya feles is néleményem. - Kimondtam Lándor
egyes helyi feles eddig is; de hová minis egyr
ker minis Petöfiket mindig értenei seges mel.
Kámpulával ragabrodram; es nyilatkozom is, este
sem erudai is így minis ragyogó seherseje ideem.
ti, - ~~eset~~ erre sajós ögönöm haja, mely a képes
müden alutban imédia. - Teheret-e en róla ha
áraslanit így öjvemasaram !?

Mis mondtam, mis nem mondtam kéisi:
manaja felöl, nem tudom: oly cserehség volo, hogy
már nem is endérem rá; de ha nem pressem
volna is, iszenem! van-e joga aris Petöfiket
nehesehü?

Tudom en hol ferhiz a nyil: ama gyö:
nyörű dominussal egyes dolgot feles válikasam.
Zsós, s ö árviné bejéideme ar egyr Petöfiket; de
van-e ononaj illy nyomon seggnyaló fraise ellen?
hi Petöfiket zemie hűrel, hára megem sevirg or-
finsorgama herél róla. -

de foras is feleset e saigyóit, de
nem faj, hogy müden or ei aly nétrül hűrasom
e gyalarasomálya. -

En atulmasius iot Lándornak, minis elö,
ked így elöne is hársomom viffausarivot müden
aljas rágalmas, majd meglaiam mit mond rá
Lándor; Iriny ö lesse ora ha veje tem én.

Szűnt mindkettőt: mert isten úgy szegélyen
töröltesen árasztan vaggot!

Mi is volna az barátság ha Tompa
Pezőfi melhányohi nem tudná, vagy róla beszé-
lelőre volna? Oh én egy kisse más ember,
nem érem el barátság magam, minsem ily nagy-
moniság teltetkez feire. De továbbá mond meg,
az is mi: midőn Pezőfi rólam aljas rajjal,
maras enged fejébe veresni?

Hanem már most az isten a lényem
meg, én hírem hogy se hiels aida zavainnak,
a mivel barátságunkat lassorom: az Pezőfi
rányában is meylessem: töle fog függeni a
döbli.

Isken veled

Júlióbarát
Tompa
J

